

Næstved Fjernvarme A.m.b.a.

København 21. december 2023

Agnete Nordentoft
Specialistadvokat

T +45 72 27 35 10
ano@bechbruun.com

Sagsnr. 011286-0017 jhw/ano/brj
Dok.nr. 33480731.1

Notat

Indregning af omkostninger til CO2-kvoter i varmeprisen

1. Indledning

Formålet med dette notat er kort at redegøre for de regler, som fører til, at aftageren af varme fra et affaldsforbrændingsanlæg skal betale en andel af affaldsforbrændingsanlæggets omkostninger til CO2-kvoter. I notatet redegøres desuden for, hvordan disse regler kan ændres.

Baggrunden er, at emissioner fra affaldsforbrændingsanlæg som udgangspunkt er omfattet af CO2-kvoteloven.¹ Det betyder, at driftslederen for anlægget årligt skal returnere et antal CO2-kvoter svarende til CO2-udledningen fra anlægget. Formålet hermed er at fremme en reduktion af udledningen af CO2, idet det forudsættes, at forpligtelsen til at købe og returnere kvoter giver anlægsejeren et incitament til at reducere CO2-udledningen.

Et affaldsforbrændingsanlæg kan blive tildelt et antal gratis-kvoter til varmeproduktionen på anlægget, som dog sjældent er tilstrækkelige til at dække den faktiske CO2-udledning til varmeproduktionen. Der tildeles desuden som udgangspunkt ikke gratis kvoter til elproduktionen. Et affaldsforbrændingsanlæg vil derfor have omkostninger til køb af kvoter for at dække anlæggets udledning.

2. Redegørelser

2.1 Indregning af omkostninger til CO2-kvoter i varmeprisen

Det følger af varmforsyningslovens § 20, stk. 1,² at prisen for varme som udgangspunkt er omkostningsbestemt, og at der ved opgørelsen af varmeprisen kan indregnes blandt andet driftsomkostninger og omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser. Bestemmelsen omfatter udgifter til erhvervelse af kvoter til varmeproduktion, idet disse ifølge varmforsyningslovens § 20, stk. 8, dog først må indregnes i varmepriserne, når de gratis tildelte kvoter ikke er tilstrækkelige til at dække CO2-udledningen fra varmeproduktionen.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 536 af 27. april 2022 om CO2-kvoter.

² Lovbekendtgørelse nr. 2068 af 16. november 2021 om varmforsyning (med senere ændringer).

Udgangspunktet efter varmforsyningsloven er således, at det er varmekunden og ikke anlægsejeren, som endeligt skal afholde omkostningerne til køb af manglende kvoter til varmeproduktionen. Dette gælder, selv om varmekunden ikke har mulighed for at reducere CO₂-udledningen på affaldsforbrændingsanlægget, og selv om varmekundens betaling reducerer affaldsforbrændingsanlæggets incitament til at reducere CO₂-udledningen.

2.2 Fordeling af omkostninger til kvoter på affaldsforbrændingsanlæg

På et affaldsforbrændingsanlæg skal udgifterne til erhvervelse af CO₂-kvoter fordeles mellem varmeproduktionen og affaldsforbrændingen.

Denne fordeling sker ved, at man først beregner hvor stor en del af brændselsforbruget (og dermed CO₂-udledningen), som kan henføres til varmeproduktionen henholdsvis elproduktionen, og dernæst fordeler man den andel, som kan henføres til elproduktionen mellem varmekunderne og affaldsleverandørerne (typisk med 60 % til varmekunderne og 40 % til affaldsleverandørerne).

Varmekunderne skal herefter betale for hele den CO₂-udledning, som kan henføres til varmeproduktionen, og for den andel (på typisk 60 %) af den CO₂-udledning, som kan henføres til elproduktionen. Hvis denne udledning ikke kan dækkes af de gratis tildelte CO₂-kvoter, skal varmekunderne derfor afholde omkostningerne til disse kvoter.

Affaldsleverandørerne skal omvendt kun betale for den resterende CO₂-udledning på typisk 40 % af den andel, som kan henføres til elproduktionen. Dette gælder uanset, at det alene er affaldsleverandørerne, som kan påvirke affaldssammensætningen og nedbringe CO₂-udledningen.

Fordelingen af CO₂-udledningen (og dermed af kvotebehovet) mellem varmeproduktionen og elproduktionen er reguleret i varmekvotebekendtgørelsen.³ Det fremgår således af denne bekendtgørelse, hvordan brændselsforbruget og dermed CO₂-udledningen fra varmeproduktionen opgøres. Det fremgår også af denne bekendtgørelse, at varmekunderne skal afholde omkostningerne til den andel af denne CO₂-udledning, som ikke kan dækkes af de gratis tildelte kvoter.⁴

³ Bekendtgørelse nr. 632 af 31. maj 2023 om CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion. Se varmekvotebekendtgørelsens § 3, hvor det fremgår, at brændselsforbruget til varmeproduktion for kraftvarmeanlæg beregnes som den nyttiggjorte varmeproduktion delt med en varmekoefficient på 125 pct. og for kedelanlæg som hele brændselsforbruget, og at CO₂-udledningen vedrørende dette brændselsforbrug herefter opgøres enten efter måling eller på baggrund af en beregning baseret på brændselsforbruget til varmeproduktionen gange udledningsfaktoren for brændslet.

⁴ Jf. varmekvotebekendtgørelsens § 4, stk. 2, som bestemmer, at "Har varmeproduktionsenheden til anvendelse i et kalenderår ikke fået tildelt det antal varmekvoter, som varmeproduktionsenheden faktisk har haft behov for til dækning af varmeproduktionsenhedens CO₂-udledning fra varmeproduktion til varmeaftageren, skal varmeaftageren vederlagsfrit overføre det antal CO₂-kvoter, der er nødvendige for, at varmeproduktionsenheden kan dække sin faktiske CO₂-udledning, til varmeproduktionsenhedens konto i CO₂-kvoteregisteret."

Den efterfølgende fordeling af den CO₂-udledning, som er fordelt til elproduktionen, er ikke lovreguleret men beror på Forsyningstilsynets praksis. Der er dog hjemmel i varmforsyningslovens § 20, stk. 3, og i elforsyningslovens § 75, stk. 4, til, at Klima-, energi- og forsyningsministeren (Energistyrelsen) fastsætter regler om denne fordeling. Bemyndigelsen er imidlertid ikke udnyttet.

Indregningen og fordelingen af omkostningerne til CO₂-kvoter i varmeprisen medfører således sammenfattende, at størstedelen af omkostningerne pålægges varmekunden, som ikke har mulighed for at påvirke CO₂-udledningen. Dermed har ejeren af affaldsforbrændingsanlægget og affaldsleverandørerne kun et mindre incitament til at nedbringe CO₂-indholdet i affaldet og til på anden måde at reducere CO₂-udledningen.

2.3 Ændringen af retstilstanden

Hvis omkostningerne til CO₂-kvoter slet ikke skal kunne indregnes i varmeprisen, kræver det, at *Folketinget* foretager en ændring af varmforsyningsloven.

Der kan derimod foretages en ændret fordeling af CO₂-udledningen og dermed af omkostningerne til køb af manglende kvoter ved, at *Energistyrelsen* ændrer varmekvotebekendtgørelsen og ved, at *Energistyrelsen* udsteder en bekendtgørelse om fordelingen af kvoteomkostninger mellem varmekunderne og affaldsleverandørerne på et affaldsforbrændingsanlæg.

København, den 21. december 2023
Johan Weihe

Agnete Nordentoft